

Това като е така, никой Юдеинъ не е можалъ да отхвърли или да прѣнебрежи тѣзи обряды, опредѣлены отъ Бога, безъ да сгрѣши противъ него. Тѣ всички бѣхъ длѣжни да ги приематъ съ благодареніе и вѣрно да ги извършватъ. Книжници-тѣ и Фарисей-тѣ обаче паднахъ въ голѣмо заблужденіе относительно до тѣзи обряды. Тѣ бы пазяхъ добръ, но не давахъ вниманіе на онова, което тѣ означавахъ. Тѣ считахъ извършваніе-то на тѣзи обряды не като средство, чрѣзъ което тѣ можахъ да станятъ благочестиви, но като само-то благочестіе. Тѣ ся прѣдавахъ на тѣхъ, но не ся грыжахъ да обработватъ и да развиватъ онѣзи нравственны наклонности, нуждѣ-тъ на които обряди-тѣ бѣхъ назначени да имъ откриятъ. Тѣ бѣхъ твърдѣ ревностни за обрѣзаніе-то, което бѣ и народенъ и церковенъ обрядъ на Юдей-тѣ; но твърдѣ малко ся грыжахъ за обрѣзаніе-то на плотскы-тѣ си желанія и за очищеніе-то на сърдця-та си, които този обрядъ означаваше. Тѣ ревностно приносахъ всички-тѣ опредѣлены отъ Бога жертвы за грѣхове-тѣ си; но съвсѣмъ равнодушни оставахъ къмъ напущаніе-то на самы-тѣ грѣхове. Тѣ ся грыжахъ да приносятъ опредѣлены-тѣ приношенія отъ стада-та си и отъ плодове-тѣ си; но не ся грыжахъ да приносятъ Богу смиренны и признателны сърдця. Тѣ обрѣщахъ вниманіе на извършваніе-то на външны-тѣ службы, но не на истинно-то духовно богослуженіе.